

Poštmina plačana v gotovini.

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

44. kos.

V LJUBLJANI, dne 20. decembra 1930.

Letnik I.

V S E B I N A :

Razglas kraljevske banske uprave Dravske banovine o seji ministrskega sveta dne 11. decembra 1930.
 273. Zakon o državnem sodišču za zaščito države.
 274. Pravilnik začasna skladišča za petrolej.
 275. Razglas o imenovanju članov za državne strokovne izpite

v resoru ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

276. Uredba o službenem razmerju zdravnikov združenih zdravstvenih občin v Dravski banovini.
 277. Pravilnik o pobiranju davščine na blagovni promet v mestni občini Maribor.

Pov. S. No. 1016.

Razglas.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine razglasa:

Dne 11. decembra 1930 ob 5. uri popoldne se je vršila v dvoru seja ministrskega sveta, kateri je predsedoval Njegovo Veličanstvo Kralj. Seji so prisostvovali gospod predsednik ministrskega sveta in vsi gg. ministri razen gospoda ministra za zunanje posle, ki je v inozemstvu.

Gg. ministri so podali svoja poročila iz potovanj po državi. Ministrski svet je vzel v pretres vsa vprašanja, iznešena v teh poročilih, in je glede najvažnejših sprejel naslednje sklepe in izdal poedinim resornim ministrstvom sledeča navodila:

I.

Gospod minister financ naj z ozirom na gospodarske prilike, ki danes vladajo,

1. donese zakon o znižanju osnovne davčne stopnje za zemljarino od 12 na 10 odstotkov za leto 1931, z veljavo od 1. januarja 1931;

2. zniža državno trošarino na vino za 50 odstotkov, to je na 50 par pri litru. Pokritje naj najde v povišanju trošarine na pivo in špirit;

3. odredi, da se v obrokih tekom 5 let plačujejo vsi davčni zaostanki po starih davčnih zakonih. Izplačani davčni zneski naj se vknjižijo na račun novih davkov. Za davčne zastanke naj se računa obrestna mera 3 odstotkov, namesto dosedanjih 6 odstotkov;

4. izdela novi monopolski zakon in postopek o monopolskih prestopkih, na podlagi katerega se bo po novih načelih ugotovil prestopok, pri čemer se bo oziralo na ugovore, ki so bili dozdej izraženi v pogledu monopolskih prestopkov in kazni.

II.

Gg. minister financ in minister za kmetijstvo naj v sporazumu z ministrom za trgovino in industrijo

1. ukineta izvozno carino na volno, tako da bodo ukinjene vse izvozne carine na kmetijske pridelke;

2. ukineta, v kolikor še obstoja, uvozno carino na kmetijske stroje in pluge, za kar naj si zagotovita potrebno kompenzacijo;

3. minister za kmetijstvo naj čimprej izdela zakon, s katerim se spremeni zakon o zemljiških zajednicah, da se bo olajšala delitev zemljiških zajednic in da se bodo večje površine zemlje privedle k intenzivnejšemu obdelovanju;

4. podvzame potrebne ukrepe zaboljšanje plemenske živine na ta način, da se plemenska živina prvenstveno izbira v državi sami, razen najnujnejših potreb za obnovo krvi. S tem bo omogočena nabava dobre plemenske živine čim večjemu številu krajev, pomagano pa bo tudi domačim živinorejcem, ker se bo živina nabavljala doma;

5. minister za kmetijstvo naj podvzame potrebne ukrepe zaboljšanje selekcijskih semen, da se bo povečala kvantiteta in popravila kvaliteta produkcije, z ozirom na klimatične prilike poedinih krajev in z ozirom na znižanje cen poljedelskih proizvodov. V tem cilju bodo delovale zlasti poedine banovine s svojimi vzornimi posestvi;

6. v svrhu regeneracije vinogradov in sadovnjakov naj odredi, da banovinske drevesnice in trtnice povečajo nasade sadik in znižajo njihove cene;

7. minister za kmetijstvo naj pri sestavljanju prihodnjega državnega proračuna poveča postavko za podporo kmetijskim združenjem pri ustanavljanju;

8. da se znižajo obrestne mere, pod katerimi daje Privilegirana agrarna banka posojila poljedelcem, in da se čim bolj razvije zadružništvo v državi, bo država prepustila dohodke od dividend svojih akcij PAB za leto 1930 tej banki z naročilom, da ta iznos porabi za podporo zadružništvu in za znižanje ob-

9. v najkrajšem času naj minister za kmetijstvo dovrši in sprejme zakon o likvidaciji agrarnih odnošajev v severnih krajih, kakor tudi zakon o likvidaciji agrarne reforme v južnih krajih, s čimer bi se razen drugega rešilo tudi vprašanje odškodnine za odvzeto zemljo, kakor tudi vprašanje naknade haka;

10. izplača naj zaostali hak v Bosni in Hercegovini iz že odobrenih kreditov.

III.

Gospod minister za šume in rudnike naj

1. po zbrani statistiki o gozdnih škodah izdela čimprej zakon, po katerem bodo že izrečene razsodbe za letošnje in lansko leto ostale neizpremenjene, vse stare obsodbe pa znižane progresivno, tako da bodo odškodnine in kazni za prestopke pred 10 leti popolnoma črtane. Del kazni in odškodnin se bo mogel odslužiti z delom v gozdnih drevesnicah in v gozdovih samih. Isti postopek se bo izvedel tudi pri imovinskih občinah;

2. ministrstvu se odobri rešenje št. 3014-1930, s katerim so odobrene akontacije v lesu domačim žagam. Zakon o zaščiti domače lesne industrije naj se čimprej izvede;

3. minister naj sprejme čimprej zakon o izvršitvi člena 112. zakona o gozdovih, ki se nanaša na Bosno in Hercegovino;

4. ministru se poveča kredit za razmejitev gozdov v Južni Srbiji in v Črni gori za 3 milijone dinarjev, tako da bo moči s potrebnim številom razsodišč končati razmejitvena dela najkasneje v dveh letih;

5. v svrhu pogozdovanja goličav in krasa ter za obnovo rastlinstva naj minister ukrene potrebne mere, da se izvrši karkoli je mogoče, po prirodni poti in zlasti z uporabo mer, s katerimi se prepoveduje paša. Pripravi naj se k četrtemu delu zakona o gozdovih novelo o pogozdovanju na zasebno pobudo. V krajih, kjer je to mogoče, zlasti v Vardarski, Zetski in Primorski banovini, naj se zasebna iniciativa pritegne k delu na pogozdovanju in naj se po razmerah odstopi do 10 ha zemlje kmečkim domačijam, ki bi v določenem roku to zemljo pogozdile;

6. takse, predpisane za pašo v gozdovih blizu vasi, se znižajo za 50 odstotkov (na polovico), zadru-garjem pa še za nadaljnih 50 odstotkov (na četrtino), da se tako da prebivalstvu pobuda za ustanavljanje pašniških zadrug;

7. za ureditev hudournikov naj minister izvrši vse potrebno v prvi vrsti v krajih, kjer so ogrožena naselja in nasadi. Občinam, ki žele v lastni režiji in z lastnimi stroški zgraditi hudournike, naj dá za izdelavo načrtov in nadzorovanje del brezplačno na razpolago državno strokovno osebje.

IV.

Gospod minister za gradbe naj:

1. odredi banskim upravam, da se delo na cestah izvrši čim boljše in čim pravilneje. V bodoče naj se vrši popravilo cest v dobi, kadar je prebivalstvo najmanj zaposleno s poljskim delom. Delo pri kuluku naj se dodeli čim bližje kraju stanovanja, poljedelcem pa naj se odkupnina za osebno delo zniža kar najbolj in tudi pod povprečno delavsko mezdo v dotičnem kraju;

2. s spremembo zakona o nedržavnih cestah omogoči nadomestovanje pri kuluku, ki naj bo splošno dopustno tudi osebam v starosti od 55 do 60 let, rodbinski člani pa se lahko medsebojno zamenjajo že v starosti od 16 let dalje. Sprememba omenjenega zakona mora tudi vsebovati določbo, da oseb, ki se

pošljejo v zamenjavo za odsluženje kuluka, ni treba zavarovati pri uradu za zavarovanje delavcev.

V.

Gospod minister za socialno politiko in narodno zdravje naj:

1. uporabi vsa razpoložljiva sredstva v prvi vrsti za gradbe vodovodov, vodnjakov, cistern itd. v krajih, kjer primanjkuje zdrave pitne vode. V teku prihodnjega leta se mora zgraditi najmanj 651 vodnjakov v vaseh, 100 vodovodov po vaseh, 160 cistern in ograditi 65 izvirkov;

2. posveti vso pozornost asanaciji vasi in gradbi potrebnih bolnic.

VI.

Gospod minister za promet naj:

1. zniža in prilagodi železniške tarife in tarife rečne plovbe, da se na ta način olajša prevoz in znižajo cene živlenskimi potrebščinam, zlasti živilom. Znižanje naj obsega pri daljavi nad 400 km in najmanjši količini 10 ton na žitarine 20 do 45, za otrobe 60, suhomesnato robo 23 odstotkov. Tudi za prevoz umetnih gnojil naj se določijo posebne ugodnosti. S primernim voznim redom naj se izboljšajo zveze obalne plovitve, pri čemer naj se upoštevajo želje prebivalstva. Rečna plovitba naj zniža svojo tarifo za izvoz cerealijskih za 25 odstotkov. Z nabavo motornih vozil naj se izboljšajo zveze v lokalnem železniškem prometu, da se na ta način ves promet prilagodi stvarnim potrebam domačega prebivalstva.

VII.

Gospod minister za trgovino in industrijo naj:

1. takoj v začetku prihodnjega leta poskrbi za to, da se otvorita podružnici Državne obrtne banke v Ljubljani in Sarajevu;

2. razvija čim večjo in močnejšo državno intervencijo v cilju boljše organizacije izvoza ter preko Privilegirane izvozne družbe, ki bo svoj delokrog razširila tudi na izvoz vina; čim bolj podpira izvoz poljedelskih proizvodov. Temu cilju naj služijo tudi trgovinsko-politične mere v zmislu sklepov, sprejetih na konferencah agrarnih držav, kakor tudi že pripravljene zakon o žitnih elevatorjih (silosih), po katerem jih bo mogoče graditi.

3. določi s pravilnikom v najširšem obsegu klimatične in turistične kraje, da bi se mogle povsod, kjer je to potrebno, zasigurati davčne in carinske ugodnosti za zgradbo in izpopolnitev hotelov in penzionov, brez ozira na število sob, predvidenih v izdanih novih zakonih o davčnih in carinskih pooblastilih.

VIII.

Gospod minister za prosveto naj:

1. z zakonom in administrativnimi merami razbremeniti občine na ta način, da zniža stanarino za učitelje, ki jo morajo plačevati občine, na 150 do 400 Din od dosedanjih 200 do 500 Din mesečno;

2. obvezna dobava kurjave za šole in šolske upravitelje s strani občin naj se olajša na ta način, da morejo občine, ki nimajo svojih gozdov, dobiti potrebni les po režijski ceni in iz državnih gozdov, ali pa dati na mesto drv premog.

IX.

Gospod minister notranjih del naj:

1. izdela in sprejme čimprej zakon o organizaciji in delokrogu mestnih in podeželskih občin ter izvede spremembo uprave, kjer to zahtevajo stvarne potrebe;

2. izvrši pregrupacijo občin, kjer se izkaže za to potreba ali kjer prebivalstvo samo izrazi to željo.

X.

Gg. ministri notranjih del, pravde, financ, javnih del ter šum in rudnikov naj:

1. takoj po medministrski konferenci izdajo podrejenim organom potrebna navodila o naglem postopku pri izdaji tapij v krajih, kjer še ni zemljiške knjige;

2. minister pravde naj čimprej izdela interkonfederalni zakon, da se bo v medsebojnih verskih odnošajih zasigurala popolna harmonija in verska strpnost.

Sklenjeno je bilo, da se v prihodnjih proračunih: v državnih, banovinskih in občinskih izvede čim večja štednja in da se izdatki omeje na najnujnejše potrebe in za obče koristi.

O ostalih vprašanjih, ki so bila predložena gospodom ministrom na njihovih potovanjih, bodo gg. ministri sami izdali potrebne odloke v lastnem delokrogu.

Z zadovoljstvom je bilo sprejeto na znanje poročilo gg. ministrov o razpoloženju med prebivalstvom, ki se je povsod izražalo v izjavah zvestobe in vdanosti do Njegovega Veličanstva kralja in o navdušenju za novo stanje, ustvarjeno z manifestom z dne 6. januarja 1929. in z državno ureditvijo, ustvarjeno z zakonom od 3. oktobra 1929., kakor tudi o duhu solidarnosti in sloge, ki vlada med ljudstvom in s katerim so se vse zdrave sile naroda neglede na nekdanjo razdvojenost združile in zbrale k pozitivnemu delu.

Ban: Dr. Drago Marušič.

Zakoni in kraljevske uredbe.

273.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije, predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

ZAKON o državnem sodišču za zaščito države.*

1. Ureditev sodišča.

§ 1.

Državno sodišče za zaščito države, ustanovljeno pri kasacijskem sodišču v Beogradu z zakonom z dne 8. ja-

* Službene novine kraljevine Jugoslavije z dne 5. novembra 1930., št. 254/LXXXVIII/539.

nuarja 1929., in državno tožilstvo pri tem sodišču sta samostojna urada s posebnimi arhivi in pečati

§ 2.

Državno sodišče za zaščito države ima kot sodnike deset članov in pet njihovih namestnikov. Minister pravde sme število članov in namestnikov, če se pokaže potreba, zvišati ali zmanjšati.

Člani in njihovi namestniki se postavljajo na to dolžnost s kraljevim ukazom na predlog ministra pravde, podan v soglasju s predsednikom ministrskega sveta, iz vrste sodnikov višjih rednih sodišč ali predsednikov sodišč prve stopnje, ki obdržijo svoja prejšnja zvanja.

§ 3.

Predsednik državnega sodišča za zaščito države je po sodniškem činu najstarejši član.

Ce je predsednik zadržan, ga nadomešča oni član, ki je za njim najstarejši po sodniškem činu in stalno v službi pri državnem sodišču za zaščito države.

§ 4.

Minister pravde sme odrediti temu sodišču na predlog predsednika državnega sodišča za zaščito države potrebno število sodnikov zbornih sodišč prve stopnje za opravljanje poslov preiskovalnega sodnika.

§ 5.

Državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države se imenuje s kraljevim ukazom na predlog ministra pravde, podan v soglasju s predsednikom ministrskega sveta, iz vrste višjih državnih tožilcev, namestnikov vrhovnega državnega tožilca, sodnikov višjih rednih sodišč ali predsednikov sodišč prve stopnje. On vrši trajno dolžnost državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države, toda obdrži svoje redno zvanje.

§ 6.

Minister pravde sme odrediti na predlog državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države na delo v državnem tožilstvu potrebno število namestnikov iz vrste članov državnih tožilstev ali sodnikov.

§ 7.

Pomožno osebje državnega sodišča za zaščito države in državnega tožilstva pri tem sodišču odreja po potrebi na delo v teh uradih minister pravde iz vrste arhivskih in drugih pomožnih uslužbencev rednih sodišč in državnih tožilstev.

Za posle zapisnikarjev in druge sodniške pomožne posle odreja minister pravde mlajše sodnike prve stopnje ali sodniške pomočnike, ki so opravili sodniški izpit.

§ 8.

Sodniki in ostali uradniki državnega sodišča za zaščito države ter uradniki državnega tožilstva pri tem sodišču se oproščajo, če niso na redni službi v Beogradu, svoje redne službe, dokler so v redni službi pri državnem sodišču za zaščito države, ter imajo za to dobo pravico do dnevnice po obstoječih predpisih. Razen tega imajo,

kadar se mudijo službeno zunaj sedeža sodišča, poleg potnih stroškov tudi še pravico do povračila stroškov za bivanje zunaj Beograda v znesku osemdesetih dinarjev na dan.

Sodnikom in drugim uradnikom državnega sodišča za zaščito države ter uradnikom državnega tožilstva pri tem sodišču, ki so drugače na svoji redni službi v Beogradu, se sme odrediti, da opravljajo poleg svoje redne službe tudi službo pri državnem sodišču za zaščito države in državnem tožilstvu pri tem sodišču. V tem primeru gre tem uslužbencem za njih povečano delo posebna mesečna doklada, ki jo določi minister pravde v sporazumu z ministrom za finance.

Izdatki po drugem odstavku grede v breme proračunskega kredita ministrstva pravde za draginjske doklade pri ministrstvu pravde.

§ 9.

Uslužbenci državnega sodišča za zaščito države in državnega tožilstva pri tem sodišču opravljajo svojo službo pod svojo sodniško ali uradniško prisego in so glede disciplinske odgovornosti podrejeni svojim rednim disciplinskim sodiščem.

§ 10.

Državno sodišče za zaščito države je pod neposrednim nadzorstvom ministra pravde.

Državno tožilstvo pri državnem sodišču za zaščito države je podrejeno uslužbeno neposredno ministru pravde, ki mu poleg rednih poročil pošilja poročilo o vsaki kazenski zadevi, v kateri je odstopilo od nadaljnega pregona.

§ 11.

Državno sodišče za zaščito države in državno tožilstvo pri tem sodišču vodita vpisnike in ostale pomožne knjige po predpisih sedmega poglavja, II., § 187. in sl., uredbe o poslovnem redu za redna kazenska sodišča z dne 21. novembra 1929., št. 94.220, odnosno po predpisih uredbe o poslovnem redu za državna tožilstva z dne 21. novembra 1929., št. 94.230, kolikor jih smatra predsednik sodišča za potrebne državnemu sodišču za zaščito države, odnosno državnemu tožilec državnemu tožilstvu.

§ 12.

Sodišče prve stopnje za beograjsko okrožje sprejema ter ima one osebe, ki jih obsodi na pripor (preiskovalni zapor) državno sodišče za zaščito države, v svojih priporih tudi na potrebnem oskrbovanju po predpisih, ki veljajo glede njegovih priprtih oseb in na način, po katerem postopa s temi osebami.

V primeru potrebe določi minister pravde tudi druge prostore za nastanjanje oseb v priporu (preiskovalnem zaporu) državnega sodišča za zaščito države. V tem primeru določi tudi način, po katerem naj se te osebe oskrbujejo v teh prostorih.

II. Pristojnost.

§ 13.

Državno sodišče za zaščito države je pristojno v območju vse kraljevine za poizvedovanje in preiskovanje, za razpravljanje in sojenje kaznivih dejanj iz XII. poglavja, §§ 91.—98., 100., 102.—115., iz XVII. poglavja,

§ 191., iz XXXI. poglavja, § 307. kazenskega zakonika za kraljevino Jugoslavijo z dne 27. januarja 1929. in kaznivih dejanj iz čl. 1., 2., 3., 13., 17. in 18. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi z dne 6. januarja 1929. po njegovih izpremembah in dopolnitvah po zakonu z dne 1. marca 1929. ter drugih kaznivih dejanj, ki so s temi v zvezi ali se stekajo z njimi.

§ 14.

Če bi bilo katero izmed kaznivih dejanj, omenjenih v § 13., kaznivo po določbah več zakonov, je uporabiti strožji zakon.

§ 15.

Pred državnim sodiščem za zaščito države odgovarjajo tudi oni, ki so v inozemstvu zagrešili kazniva dejanja iz § 13.

§ 16.

Določba § 30., odstavek 1., točke 1., občega dela kazenskega zakonika ne velja za starejše maloletnike, ki so dovršili osemnajsto leto starosti.

§ 17.

Za dejanja iz čl. 1. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi sme obsoditi državno sodišče za zaščito države tudi na kazen dosmrtno robije.

III. Postopanje.

§ 18.

Za postopanje pred državnim sodiščem za zaščito države veljajo predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Jugoslavijo z dne 16. februarja 1929., izvzemši one, ki po svojem značaju ne morejo veljati za postopanje pred tem sodiščem ali ki so v nasprotju z odredbami tega zakona.

§ 19.

Kazensko postopanje pred državnim sodiščem za zaščito države se lahko pokrene in nadaljuje samo na predlog državnega tožilca pri tem sodišču. Predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopku, ki se tičejo zasebnega tožilca, kakor tudi zasebnega udeleženca glede njegovih pravic, določenih v §§ 1., 53. in 54. tega zakonika, tu ne veljajo.

§ 20.

O zahtevku, da se izloči vse sodišče, predsednik sodišča ali toliko število sodnikov, da bi se ne mogel sestaviti senat, odloči obča seja, pri kateri morata biti navzoči najmanj dve tretjini sodnikov.

O zahtevku, da se izločijo poedinini sodniki, odloči senat, v katerem ne sme sodelovati sodnik, ki naj se izloči.

§ 21.

O zahtevku, da se izloči državni tožilec, odloči minister pravde.

§ 22.

Državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države opravlja posle, ki jih vrši državni tožilec pred okrožnim sodiščem, kolikor niso ti posli izključeni po

značaju državnega sodišča za zaščito države. V njegovo področje spada, da pokrene poizvedbe in preiskave zaradi kaznivih dejanj, omenjenih v § 13., kakor tudi da vložijo obtožbo in jo zastopa na glavni razpravi.

Državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države sprožuje kazensko postopanje po svoji svobodni oceni.

§ 23.

Če gre za obvezno obrambo (§ 60. zakonika o sodnem kazenskem postopku), mora imeti obtoženec branilca šele po vloženi obtožnici.

Obdolženec sme imeti pri državnem sodišču za zaščito države samo enega branilca.

§ 24.

Branilec ima pravico, da vpogleda spise šele po vložitvi obtožnice.

Obdolženec sme občevati s svojim branilcem pred vložitvijo obtožnice in zatem samo v prisotnosti preiskovalnega sodnika ali, izjemoma, sodniškega pomočnika, ki ga določi preiskovalni sodnik.

Po otvoritvi glavne razprave sme občevati obtoženec s svojim branilcem šele, ko se zaslišijo vsi obtoženci. Predsednik senata, ki določi kraj, čas in način tega občevanja, sme po svoji uvidevnosti določiti enega izmed članov senata, da prisostvuje razgovoru.

§ 25.

Državno sodišče za zaščito države ima glavne razprave in izreka razsodbe v senatu sedmih sodnikov, druge odločbe pa izreka v senatu petih sodnikov (članov ali namestnikov).

§ 26.

Sodniške senate za poedine zadeve sestavlja predsednik sodišča in jim določa predsednike praviloma izmed onih sodnikov, ki so trajno v službi pri sodišču. Predsedniki senatov morajo biti po sodniškem činu starejši od članov senatov.

§ 27.

Predsednik sodišča odreja preiskovalne sodnike za poedine preiskave samo izmed onih sodnikov, ki so trajno v službi pri sodišču, ali ki so po določbi § 4. določeni za trajno opravljanje poslov preiskovalnega sodnika.

§ 28.

Glede vročanja sodnih odločb na ozemlju, kjer še ni stopil v veljavo zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., veljajo dosedanji predpisi.

§ 29.

Glede policijskih poizvedb na ozemlju, kjer še ni stopil v veljavo zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., veljajo dosedanji predpisi.

Tudi na ozemlju, kjer je v veljavi zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., se smatrajo policijska oblastva prav tako kot sreska sodišča za poizvedovalna oblastva pri kaznivih dejanjih, za katera je pristojno državno sodišče za zaščito države, in so upravičena, zbirati vse dokaze (zasliševanja brez prisege, preiskave hiš in oseb, ogleda) o teh kaznivih dejanjih, ki podajo državnemu tožilcu pri državnem sodišču za

zaščito države podstavo za odločbo o tem, ali naj pregon nadaljuje ali pa odstopi od njega, in ki jih sme uporabiti tudi državno sodišče za zaščito države, ko ocenjuje obdolženčevo krivdo. Glede obdukcije, če je nujno potrebna, pa zaprosi policijsko oblastvo na ozemlju, kjer je v veljavi zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., ne da bi čakalo na predlog državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države, pristojno okrožno, odnosno sresko sodišče, da jo opravi. Isto velja tudi za zaslišanje pod prisego, če je nujno potrebno.

§ 30.

Okrožna in sreska sodišča na ozemlju, kjer je v veljavi zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., kakor tudi policijska oblastva na ozemlju vse države so dolžna, kadar prejmejo prijavo ali drugače zvedo za kaznivo dejanje, za katero je pristojno državno sodišče za zaščito države, takoj odposlati prepis prijave, odnosno prepis prvega svojega uradnega poročila (raporta), državnemu tožilcu pri državnem sodišču za zaščito države in izvršiti, ne da bi čakala na njegove predloge (naredbe), vse najpotrebnejše poizvedbe ter mu takoj in neposredno odposlati izvirne spise o poizvedbah.

Pri poizvedbah se je treba omejiti samo na to, da se ohranijo sledovi kaznivega dejanja, da se storilci ali soudeleženci ne skrijejo ali ne pobegejo in da se poleg njih zaslišanja zberejo najpotrebnejši podatki o krivdi in zagovoru obdolženca.

§ 31.

Ko prejmejo državni tožilci na sedežu okrožnih sodišč na ozemlju, kjer je v veljavi zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., prijavo o kaznivem dejanju, za katero je pristojno državno sodišče za zaščito države, jo morajo poslati v nadaljnje poslovanje po § 30. okrožnemu ali sreskemu sodišču, pristojnemu za poizvedbe, in ne smejo pošiljati sodišču predlogov, naj se izreče za nepristojno in mu tudi ne podajati drugih predlogov.

§ 32.

Če odkaže državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države po prejemu prijave, odnosno med poizvedbami ali po končanih poizvedbah kazensko zadevo rednemu sodišču, pristojnemu za postopanje, ker smatra, da dejanje ne spada v pristojnost državnega sodišča za zaščito države, tedaj to sodišče, če spozna med glavno razpravo po vsebini poprej ali na glavni razpravi ugotovljenih činjenic, da vsebuje dejanje vendarle znake kakšnega izmed kaznivih dejanj, za katero je po določbi § 13. pristojno državno sodišče za zaščito države, prekine razpravo z utemeljeno rešitvijo in odpošlje rešitev s spisi vred državnemu tožilcu pri državnem sodišču za zaščito države. Če se ta državni tožilec ne strinja z mnenjem, ki ga navaja sodišče v svoji rešitvi, zahteva od državnega sodišča za zaščito države, naj izda odločbo o tem. To odločbo izreče državno sodišče za zaščito države v seji, izjemoma v senatu sedmih sodnikov, in ta odločba je obvezna tako za državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države kakor tudi za redno sodišče.

§ 33.

Državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države lahko odstopi po prejemu ovadbe kakor tudi med poizvedbami ali po njih zaključku kazensko zadevo, za

katero je po § 13. pristojno državno sodišče za zaščito države, bodisi v celoti bodisi v poedinih delih v redno postopanje državnemu tožilcu, odnosno sodišču, ki bi bilo sicer za to pristojno.

Ce državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države predlaga temu sodišču, potem ko je bila preiskava pri državnem sodišču za zaščito države že otvorjena ali dovršena, da se odkáže postopanje glede dejanja, za katero je po § 13. pristojno državno sodišče za zaščito države, bodisi celoma bodisi deloma v redno postopanje sodišču, ki bi bilo sicer pristojno, mora preiskovalni sodnik tudi postopati po tem predlogu.

§ 34.

Državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države sme kazensko zadevo, ki jo je odstopil v redno postopanje, dokler se ne otvori glavna razprava, vzeti vsak čas nazaj v svojo pristojnost, kakor tudi iznova vrniti v redno postopanje.

§ 35.

Ko poda državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države svoj predlog, da se uvedi zoper koga preiskava, sme obenem zahtevati, da se poveri voditev preiskave sodišču, ki bi bilo sicer za to pristojno, odnosno na ozemlju, kjer je v veljavi zakonik o sodnem kazenskem postopku z dne 16. februarja 1929., tudi kakšnemu sreskemu sodišču.

Ko pošlje preiskovalni sodnik državnega sodišča za zaščito države svoj odlok o uvedbi preiskave, odnosno o odredbi preiskovalnega zavora, izdano na predlog državnega tožilca, okrožnemu ali sreskemu sodišču, ki mu je poverilo državno sodišče za zaščito države voditev preiskave, zaprosi dotično sodišče, da naj priobči obdolžencu po vsestranskem zaslišanju o njegovi krivdi in zagovoru njegov odlok o uvedbi preiskave, odnosno odredbi preiskovalnega zavora, ter nadaljuje postopanje po § 100. zakonika o sodnem kazenskem postopku.

Ce bi se po zaslišanju obdolženca in po priobčitvi rešitve o uvedbi preiskave, odnosno odredbi preiskovalnega zavora, po mnenju sodnika, ki mu je poverjena voditev preiskave, stanje stvari tako izpremenilo, da bi ne bilo več povoda za preiskavo in preiskovalni zapor, obvesti ta sodnik takoj državno sodišče za zaščito države in mu pošlje zapisnik o zaslišanju obdolženca, ne da bi prekinil nadaljnega postopanja. Tako mora ta sodnik postopati tudi v primeru obdolženčeve pritožbe ali prošnje. V obeh primerih izreče zadevno odločbo državno sodišče za zaščito države.

§ 36.

Zaradi kaznivih dejanj, omenjenih v § 13., se mora odrediti pripor, odnosno preiskovalni zapor, kadar predpisuje zakon za to dejanje smrtno kazen ali kazen do smrtne robije, ali prepušča sodišču izbor med tema kaznima in drugo kaznijo, kakor tudi takrat, kadar je predvidena v zakonu kot najvišja mera robija preko desetih let.

Senat državnega sodišča za zaščito države sme dovoliti v primerih, ki zahtevajo posebne obzire, da se obdolženec pusti na svobodi ob pogojih § 130. zakonika o sodnem kazenskem postopku po potrebi in proti jamstvu, ki ga določi senat po svobodni oceni.

§ 37.

Zoper pripor, ki ga odrede poizvedovalna sodna ali policijska oblastva, ni pritožbe. Ta oblastva ne morejo

ukiniti pripora, ki so ga odredila s svojim pismenim odlokom, brez naredbe državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države.

§ 38.

Ce se je odredil pripor, se morajo zaključiti poizvedbe v roku osmih dni od dne izvršenega pripora. Državno sodišče za zaščito države sme iz važnih razlogov na predlog državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države in na podstavi prejetih spisov izjemoma podaljšati ta rok najdalj do enega meseca.

Prav tako sme državno sodišče za zaščito države svojemu preiskovalnemu sodniku ali sodniku rednega sodišča, ki mu je poverjena voditev preiskave, podaljšati iz važnih razlogov do štirinajst dni rok za zaslihanje priprtega obdolženca, predviden v § 118. zakonika o sodnem kazenskem postopku, računaje ga od časa, ko je bil pripornik izročen sodišču.

§ 39.

Sodišča in oblastva, omenjena v § 30., pri katerih je obdolženec v priporu ali preiskovalnem zaporu, ga ne smejo odposlati nobenemu sodišču in tudi ne državnemu sodišču za zaščito države, najsi bi obdolženec to zahteval, dokler ne prispe odredba državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države ali državnega sodišča za zaščito države.

§ 40.

O pritožbi zoper odlok preiskovalnega sodnika pri državnem sodišču za zaščito države, s katero je uvedel preiskavo ali odredil preiskovalni zapor, odloči državno sodišče za zaščito države.

Prav tako zahteva preiskovalni sodnik odločbo državnega sodišča za zaščito države, kadar predlaga državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države, da se uvedi zoper kakšnega obdolženca preiskava ali odredi preiskovalni zapor, pa se on ne strinja s tem predlogom.

§ 41.

O podaljšanju preiskovalnega zavora v primeru § 129., tretjega odstavka, zakonika o sodnem kazenskem postopku odloči državno sodišče za zaščito države po svoji oceni, ne da bi se vezalo na rok, predpisan s to zakonito določbo.

§ 42.

Po'eg primerov, predvidenih v § 176. zakonika o sodnem kazenskem postopku glede zaprisege prič med poizvedbami ali preiskavo, zapriseže pristojno sodno preiskovalno oblastvo, če zoper prisego ni zakonitih ovir, prič po zaslišanju, ako je treba ugotoviti krivdo obdolženca, ki taji.

§ 43.

Ko se obtožnica priobči obdolžencu ali njegovemu branilcu, stopi s tem v veljavo.

Ce je obdolženec v zaporu znanj sedeža državnega sodišča za zaščito države, se vroči obtožnica obdolžencu najpozneje v osmih dneh od dne, ko jo je prejelo državno sodišče za zaščito države.

Clen 44.

Kazni in vse druge ukrepe, predvidene v §§ 229. in 230. zakonika o sodnem kazenskem postopku, odreja sam predsednik senata.

Če se obtoženec navzlic opominu predsednika senata še nadalje nedostojno obnaša, ali če težje moti red, ga sme predsednik senata takoj odstraniti iz dvorane za ves čas trajanja razprave. V tem primeru se prečita zapisnik o njegovem zaslišanju v pripravljalnem postopanju.

§ 45.

Za dejanja iz § 231. zakonika o sodnem kazenskem postopku izreka kazni predsednik senata sam. Denarno kazen odmeri po svoji oceni.

V primeru tretjega odstavka § 231. zakonika o sodnem kazenskem postopku sme državno sodišče za zaščito države vsakomur odvzeti pravico, nastopati pred sodišči kot zastopnik ali branilec v kazenskih zadevah, in sicer tudi za dobo, daljšo od šestih mesecev.

§ 46.

Zoper kazen, ki jo je izrekel predsednik senata, kakor tudi zoper njegove ukrepe, ki se tičejo voditve razprave, in odločbo o dopustnosti vprašanj §§ 228. in 257. zakonika o sodnem kazenskem postopku, se ne more zahtevati rešitev sodišča.

Rešitev sodišča se sme zahtevati, kadar zavrne predsednik senata predlog stranke, da se dopolni dokaz ali da se pribavi nov dokaz.

§ 47.

Predsednik senata sme na glavni razpravi tudi ustno razglasiti vsebino poedinih listin, zapisnikov ali drugih pisem, poročil in spisov, če bi se s čitanjem celotnega spisa povzročila škoda državnim koristim.

§ 48.

Zapisniki, omenjeni v § 263. zakonika o sodnem kazenskem postopku, ter zapisniki o zaslišanju osumljenih oseb, prič in izvedencev, sestavljeni pred policijskimi oblastmi vse države, se smejo prečitati na glavni razpravi tudi takrat, če to predlaga ena izmed strank in če predsednik senata za glavno razpravo temu pritrudi, ali če spozna predsednik senata po svoji diskrecijski oblasti to za potrebno, da se dožene materialna resnica. Če se predsednik ne strinja s predlogom stranke, odloči sodišče.

Prav tako se smejo čitati na glavni razpravi zapisniki o izpovedbah javnih organov, ki so bili zaslišani kot prič, tudi v primeru, omenjenem v zadnjem stavku drugega odstavka § 263. zakonika o sodnem kazenskem postopku.

§ 49.

Predsednik senata na glavni razpravi sme določiti radi ogleda in dobave izvedeniškega mnenja (§ 265. zakonika o sodnem kazenskem postopku) enega izmed članov senata ali drugega sodnika.

§ 50.

Če se pokaže med glavno razpravo, da imajo ugotovljene činjenice znake drugega kaznivega dejanja, za katero so pristojna redna sodišča, razsodi državno sodišče za zaščito države, neglede na pravno oceno dejanja po obtožbi državnega tožilca, tudi o tem dejanju.

§ 51.

Za obsodbo po 1. odstavku § 282. zakonika o sodnem kazenskem postopku ni potrebna soglasnost vseh članov

sodnega senata, marveč zadostuje absolutna večina glasov, in sodiče jo razen primerov iz § 61. takoj predloži s svojim mnenjem in spisi vred neposredno ministru pravde.

§ 52.

Zoper razzodbe in druge odločbe državnega sodišča za zaščito države kakor tudi zoper obtožnico državnega tožilca pri tem sodišču ni pravnega sredstva.

§ 53.

O zahtevku za obnovitev kazenskega postopanja radi kaznivih dejanj, o katerih je izdalo rešitev ali sodbo državno sodišče za zaščito države, odloči to sodišče samo, ko je zaslišalo državnega tožilca.

§ 54.

Zavode, v katerih naj se izvršujejo kazni na prostosti, izrečene od državnega sodišča za zaščito države, odreja minister pravde.

§ 55.

Odločbe v primerih, predvidenih v §§ 418. in 430. zakonika o sodnem kazenskem postopku, izreka državno sodišče za zaščito države.

§ 56.

Denarne kazni in stroške kazenskega postopanja po sodbi ali rešitvi državnega sodišča za zaščito države izterjujejo po veljavnih predpisih redna sodna ali druga oblastva, ki bi bila sicer za to pristojna. Državno sodišče za zaščito države jim pošlje zaradi tega overjene predpise svojih sodb in rešitev s seznamom stroškov kazenskega postopanja.

§ 57.

Pošnje za pomilostitev po predpisih § 432. zakonika o sodnem kazenskem postopku se vlagajo pri državnem sodišču za zaščito države, ki jih odpremi, ako ugotovi posebno tehtne razloge za pomilostitev, s svojim mnenjem neposredno ministru pravde.

§ 58.

Prosti prihod po § 462. zakonika o sodnem kazenskem postopku dopušča minister pravde, ko je zaslišal mnenje državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države.

§ 59.

Zoper odsotnega ali pobeglega storilca kakšnega izmed kaznivih dejanj, omenjenih v § 13., sme vršiti državno sodišče za zaščito države po končani preiskavi glavno razpravo in izreči razzodbo v njegovi odsotnosti, četudi se med preiskavo ni mogel zaslišati. Zaradi obrambe onega, ki je odsoten ali pobeglel, mu postavi državno sodišče za zaščito države po službeni dolžnosti branilca, če ga ni najel sam ali ga niso najele osebe, omenjene v drugem odstavku § 57. zakonika o sodnem kazenskem postopku.

§ 60.

Glede vročanja vabil odsotnim in pobeglim osebam na preiskavo in na glavno razpravo velja predpis čl. 21. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi.

§ 61.

Kdor je bil obsojen v svoji odsotnosti, sme predložiti, ko se vrne, državnemu sodišču za zaščito države zahtevek za obnovo postopanja. Državno sodišče za zaščito države postopa z njim po predpisih §§ 366. in nasl. zakonika o sodnem kazenskem postopku. S tem obnovljenim postopanjem se ne ustavi izvršitev kazni na prostosti.

Že prestana kazen na prostosti se všteje, če se oseba, obsojena v odsotstvu, iznova obsodi na kazen na prostosti. Če se izpremeni vrsta kazni, postopa sodišče glede trajanja kazni po svobodni oceni.

Smrtne obsodbe, izrečene v odsotstvu, ni predlagati v pomilostitev po § 283. zakonika o sodnem kazenskem postopku. Čim pa se obsojenec vrne ali pride v roke našim oblastvom, izgubi smrtna obsodba svojo moč in se pokrene po službeni dolžnosti obnova postopanja, tako da se vrne kazenska zadeva v stanje preiskave.

§ 62.

Vsa sodišča ter vsa državna in samoupravna oblastva morajo nuditi državnemu sodišču za zaščito države in državnemu tožilcu pri tem sodišču pomoč.

§ 63.

Glede povračila škode državi zaradi kaznivih dejanj, omenjenih v § 13., in glede prepovedi nad imovino oseb, obdolženih takih dejanj, veljajo predpisi zakona z dne 14. septembra 1929. o povračilu škode državi zbog dejanj veleizdaje in o prepovedi nad imovino oseb, obdolženih takih dejanj.

IV. Prehodne in sklepne odredbe.

§ 64.

Predpisi tega zakona veljajo tudi za kazniva dejanja, ki so bila zagrešena, preden je stopil ta zakon v veljavo, ako ni še izreklo sodbe o teh dejanjih sodišče prve stopnje.

§ 65.

Minister pravde se pooblašča, da izda po potrebi uredbo za izvrševanje tega zakona kakor tudi za nadaljnje izpremembe in dopolnitve zakonika o sodnem kazenskem postopku, potrebne za njega uporabo pri državnem sodišču za zaščito države.

§ 66.

Ta zakon dobi obvezno moč onega dne, ko se objavi v »Službenih novinah«. S tem dnem prestanejo veljati zakon o državnem sodišču za zaščito države z dne 31. decembra 1929., uredba z dne 4. januarja 1930. o izvrševanju zakona o državnem sodišču za zaščito države in vsi drugi predpisi, kolikor so v nasprotju z določbami tega zakona.

Beograd, dne 24. oktobra 1930., št. 103.660—
»Z«—572.

Aleksander s. r.

Minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister

Videl
in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
Dr. M. Srškić s. r.

za notranje posle,
častni adjutant
Nj. Vel. kralja,
civilizijski general
Peter Živković s. r.

Uredbe osrednje vlade.

274.

Na podstavi člena 19. zakona o ustanavljanju novih državnih monopolov in člena 273. carinskega zakona ter v soglasju z upravo državnih monopolov in carinskih oddelkov ministristva za finance predpisujem ta-le

Pravilnik

za začasna zasebna skladišča za petrolej.*

1. Obče odredbe.

Člen 1.

Da se olajša trgovina ter rednejše in hitrejše oskrbovanje s petrolejem, se smejo ustanavljati začasna zasebna monopolska in carinska skladišča tako za petrolej, izdelan v državi, kakor tudi za petrolej, ki se uvaža v državo radi porabe ali za tranzit.

Zčasno zasebno skladišče za petrolej se sme dovoliti samo onemu, ki se zaveže hraniti v rezervoarjih poleg za normalno porabo potrebne količine vedno tudi stalno rezervo petroleja. Ta rezerva mora znašati v dobi od 1. septembra do konca februarja najmanj polovico celokupnega obsega rezervoarjev, od 1. marca do konca avgusta pa najmanj eno četrtino celokupnega obsega rezervoarjev, v katerih je dovoljeno shranjevanje.

Člen 2.

Ta skladišča smejo biti dvojna:

1. Začasna zasebna monopolska skladišča:

a) za petrolej, izdelan v domačih čistilnicah, in
b) za uvoženi petrolej, za katerega so plačane carinske davščine.

2. Začasna zasebna carinska skladišča za petrolej tujega izvora.

Člen 3.

Za začasna zasebna skladišča za petrolej se smejo proglasiti samo trajni rezervoarji. Ti rezervoarji ne smejo imeti tajnih in skritih odvodnih cevi ter morajo imeti odprtine za dovod in odvod petroleja kakor tudi za čiščenje rezervoarja na dnu in na strehi tako urejene, da se lahko postavi monopolska ali carinska zapečatba.

Krog, v katerem so rezervoarji, mora biti ograjen z najmanj dva metra visokim zidom. V njem morajo biti zgradbe za potrebne instalacije in pisarniške prostore (za skladiščno osebje in kontrolnega organa).

Člen 4.

Dovoljenja, da se smejo proglasiti rezervoarji za začasna zasebna skladišča za petrolej, izdaje, in sicer:

1. Uprava državnih monopolov za začasna zasebna monopolska skladišča (čl. 2., t. 1.);

2. po predhodnem zaslišanju uprave državnih monopolov carinski oddelek ministristva za finance za carinska skladišča (čl. 2., t. 2.).

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 30. oktobra 1930., št. 249/LXXXVII/536.

Člen 5.

Osebe ali družbe, ki želijo svoje obstoječe rezervoarje proglasiti za začasna zasebna monopolska in carinska skladišča ali zgraditi nove rezervoarje, morajo vložiti prošnjo in označiti v njej kraj, kjer so rezervoarji, odnosno, kjer jih želijo zgraditi, njihov obseg kakor tudi, kakšnemu namenu bo rabil petrolej, ki se bo spravljal v te rezervoarje (čl. 2.).

Prošnji morajo priložiti:

a) načrte s tehničnim proračunom o dimenzijah in obsegu rezervoarja;

b) dovoljenje pristojnega oblastva, da se smejo hraniti na tem kraju, kjer žele zgraditi rezervoar, gorljive snovi;

c) izjavo, da bodo zavarovali dejansko vrednost petroleja, ki se bo sprejemal v skladišče, proti požaru pri zavarovalni družbi;

č) izjavo, da sprejemajo vso odgovornost za vskladiščeno količino in kakovost petroleja;

d) izjavo, da bodo vodili skladiščno knjigo, ki bo iz nje vedno mogoče razvideti stanje petroleja v rezervoarjih;

e) izjavo, da bodo svoje obratovanje v skladišču prilagodili temu pravilniku kakor tudi odredbam, ki se bodo pozneje izdajale.

Člen 6.

Začasna skladišča ne smejo pričeti z delom, dokler ne pregleda strokovna komisija rezervoarjev ter ugotovi njih obsega in pravilnosti.

Za začasna zasebna monopolska skladišča za petrolej po čl. 2., točki 1., tega pravilnika določa komisija uprava državnih monopolov, in sicer: enega kemika, enega inženjerja in enega višjega uradnika prodajnega oddelka.

Za začasna zasebna monopolska skladišča za petrolej po čl. 2., točki 1., tega pravilnika določa komisija uprava državnih monopolov, in sicer: enega kemika, enega inženjerja in enega višjega uradnika prodajnega oddelka.

Za začasna zasebna carinska skladišča za petrolej po členu 2., točki 2., tega pravilnika, določa ministrstvo za finance — carinski oddelek — komisijo, ki jo tvorijo: en višji uradnik carinskega oddelka, upravnik ali revizor carinarnice, pri kateri se ustanavlja skladišče, in en inženjer uprave državnih monopolov. Kadar ugotovijo določeni člani komisije pravilnost rezervoarja in njegov obseg, sestavijo o tem zapisnik, ki se priloži spisu in vsi spisi se odpošljejo uradu, ki je določil komisijo. Stroške komisije trpi lastnik skladišča.

Člen 7.

Dovoljenja za uporabo teh skladišč veljajo za tri leta in se morajo po vsakem tretjem letu obnoviti, če se nameravajo še nadalje uporabljati.

Skladišča po čl. 2., točki 1., se smejo tudi pred potekom roka vsak čas ukiniti, če prevzame država sama razprodajo petroleja v državi ali če se lastniki skladišča ne bodo ravnali po predpisih tega pravilnika in odredbah, ki se bodo izdale v zvezi z njegovim izvajanjem.

Prav tako se odvzame pravica vsakemu lastniku skladišča po čl. 2., ki se zaloti pri tihotapljenju blaga iz skladišča.

Člen 8.

Lastniki začasnih zasebnih petrolejskih skladišč smejo napovedovati za svoja skladišča samo petrolej, ki je izdelan v njihovih čistilnicah kot njih lastnina, ali onega, ki je z direktnimi tovornimi listi nakazan iz inozemstva na njih naslov, odnosno onega, ki je prenešen s tovornimi listi na njih ime.

Člen 9.

Pravica do uporabe začasnih zasebnih petrolejskih skladišč je osebna pravica lastnika skladišča, ki je ne more prenesti na druge osebe brez predhodnega dovoljenja uprave državnih monopolov (čl. 4., točka 1.), odnosno carinskega oddelka ministrstva za finance (člen 4., točka 2.).

Člen 10.

Dovoljenja za uvoz petroleja v državi in za prevoz petroleja (tranzit) izdaje uprava državnih monopolov.

V prošnjah za dovoljenje je treba v vsakem primeru uvoza petroleja tujega izvora v skladišče označiti, da li je določen za porabo v državi ali za prevoz v inozemstvo.

Kadar izda uprava državnih monopolov to dovoljenje, obvesti o tem po carinskem oddelku ministrstva za finance pristojno carinarnico, kakor tudi državnega kontrolnega organa pri skladišču samem.

Člen 11.

Lastnik skladišča dovažajo blago v skladišče, ga spravlja v rezervoarje in ga iz istih izvažajo na svoje stroške, toda pod nadzorstvom monopolskih, odnosno carinskih oblastev.

Člen 12.

Rezervoarji, ki so proglašeni za začasna zasebna skladišča, morajo biti trajno pod monopolsko, odnosno carinsko zapečatbo in nadzorstvom.

Stroške za postavljanje monopolskih, odnosno carinskih zapečatb trpi lastnik skladišča.

Pečate smejo snemati z rezervoarjev samo za to določeni monopolski, odnosno carinski organi.

Člen 13.

1. Spravljanje petroleja v skladišča (rezervoar) se prijavlja, in sicer:

a) z raztovornico za petrolej, ki se hoče spraviti v začasna zasebna monopolska skladišča, in

b) s skladiščno deklaracijo za petrolej, ki se hoče nanzaniti za tranzitna carinska skladišča.

2. Spravljanje petroleja iz skladišča (rezervoarja) se prijavlja:

a) s prijavo za petrolej, s katero se zahteva plačilo monopolske takse za količine, ki se nameravajo spraviti iz skladišča, da se izroče v svoboden promet, in

b) s prevoznimi deklaracijami za petrolej, ki se hoče nanzaniti za izvoz v inozemstvo, ali z uvozno deklaracijo, če se namerava uvoziti v državo.

Člen 14.

Začeto črpanje petroleja iz rezervoarja in v rezervoar se ne sme prekinjati.

Skladišče mora biti ves čas, dokler je rezervoar odprt, pod strogim monopolskim, odnosno carinskim nadzorstvom.

Rezervoarji, v katerih se po določbah tega pravilnika shranjuje petrolej, morajo imeti monopolski, odnosno carinski pečat (plombo). Ob spravljanju petroleja iz rezervoarjev smejo snemati pečate z monopolskih skladišč samo za to določeni monopolski ali kontrolni organi, s carinskih skladišč pa samo za to določeni carinski organi.

II. Začasna zasebna monopolna skladišča za petrolej.

Člen 15.

V začasna zasebna monopolna skladišča (rezervoarje) se shranjuje samo petrolej, ki je namenjen za domačo porabo.

Začasna zasebna monopolna skladišča za petrolej, izdelan v domačih čistilnicah, se smejo otvarjati v vseh večjih trgovskih, industrijskih in gospodarskih središčih države, kjer obstoje organi finančne kontrole.

V krajih, kjer obstoje čistilnice za petrolej, se smejo v njihovi bližini otvoriti zasebna monopolna skladišča, toda samo tako, da so rezervoarji, določeni v ta namen, popolnoma izolirani od drugih rezervoarjev čistilnice ter pod ključem in plombo skladiščnega kontrolnega organa.

Člen 16.

Kadar nameravajo sprejeti skladišča v enega izmed svojih rezervoarjev v shrambo petrolej tujega izvora, morajo pravočasno obvestiti upravo monopola (prodajni oddelek), katerega dne se bo izvršil sprejem, da odpošlje lahko pravočasno svojega kemika, ki prisostvuje sprejemanju in izmerjenju sprejetega petroleja.

Člen 17.

Preden se prične s pretakanjem petroleja, se prepriča kemik, če so dovodne cevi in ventili v redu in če so plombe, ki so bile na njih postavljene po ocarinjenju, nepoškodovane.

Če se že hrani v rezervoarju izvestna količina petroleja, ki je preostala od prejšnjega sprejema, izmeri in ugotovi kemik natančno to količino, in sicer ne samo z ugotovitvijo stanja petroleja, temveč izračunati mora tudi količino petroleja v kilogramih po specifični teži, ki jo ugotovi v trenutku merjenja.

Kadar se dovrši črpanje in se petrolej v rezervoarju poleže in umiri, ugotovi kemik višino petrolejskega stanja in izdela po prej določeni lestvici (ob določanju obsega rezervoarja) obračun, in sicer najprej v litrih, potem pa ugotovi z množenjem s specifično težo, ugotovljeno v trenutku merjenja, ustrežajočo količino v kilogramih.

Ako je bila v rezervoarju že prej izvestna količina petroleja, se odbije od celokupne količine, ki je bila ugotovljena, in se na ta način ugotovi nova količina petroleja.

Člen 18.

Ob definitivnem določanju količine petroleja, podvrženega monopolski taksi, mora kemik upoštevati konosement, pri čemer postopa na ta-le način:

1. Če se ugotovi ob merjenju manjša količina petroleja v rezervoarju, kakor je označena v konosementu, ne sme znašati primanjkljaj, ki se prizna, več ko 0,5%, pa najsi bi bila količina, ki je bila ugotovljena ob merjenju, mnogo manjša.

2. Če se ob merjenju ugotovi primanjkljaj, ki ne znaša več kot 5% količine, označene v konosementu, ali če se ugotovi presežek preko konosementa, se določi monopolna taksa po količini, ugotovljeni z izmero.

Po dovršenem delu sestavi kemik in skladiščni kontrolni organ zapisnik v štirih izvodih, od katerih se pošljeta dva upravi državnih monopolov — prodajnemu oddelku in oddelku za računovodstvo, tretji se izroči državnemu kontrolnemu organu pri skladišču, četrti pa lastniku skladišča.

Člen 19.

Domače čistilnice, ki želijo imeti skladišče za petrolej, izdelan v čistilnicah (lastni proizvod), ne smejo uporabljati v ta namen istočasno rezervoarjev, določenih za monopolna skladišča, ki so določeni edinole za sprejem uvoženega petroleja, temveč morajo imeti rezervoarje, določene edinole za hrambo petroleja domače izdelave.

Ti rezervoarji so pod nadzorstvom državnega kontrolnega organa.

Člen 20.

Prenos petroleja domače izdelave v rezervoarje, določene za njegovo hrambo, se vrši na ta-le način:

1. Petrolej domače izdelave, določen za prenos v skladišče, mora biti v čistilnici v rezervoarju, čigar obseg je bil prej ugotovljen.

2. Če naj se izvrši prenos s tankom, se mora pretočiti petrolej v tank ob navzočnosti kontrolnega organa pri čistilnici.

Kontrolni organ se pred začetkom pretakanja prepriča, če je ta tank v redu in prazen. Z izmero petroleja v rezervoarju, iz katerega se pretaka, ugotovi količino iztočenega petroleja, za katerega se obremeni lastnik z monopolsko takso.

Kadar se dovrši pretakanje, postavi državni kontrolni organ na tank svojo plombo.

Sprejem dospelega petroleja v skladišče (rezervoar) se izvrši takoj po prihodu tanka v navzočnosti skladiščnega kontrolnega organa. Po dovršenem pretočenju istega v rezervoar, se obremeni lastnik skladišča s količino petroleja, ki je bila javljena iz čistilnice, če ni nastal primanjkljaj spričo višje sile požara, otekanja, tečenja itd.

3. Če se prenaša petrolej v cisternah, se ugotovi iz čistilnice izvožena količina s tehtanjem. Cisterne se plombirajo. Ko prispejo v kraj skladišča, se izvrši sprejem in pretakanje v navzočnosti skladiščnega kontrolnega organa. Lastnik skladišča se obremeni s količino petroleja, ki je bila javljena iz čistilnice, če ni nastopil primanjkljaj spričo višje sile (požara, trčenja itd.).

4. V primeru opravičenega primanjkljaja (v primeru višje sile) se obremeni lastnik z dejansko v skladišče sprejeto količino petroleja, kar ugotovi na zahtevo in račun lastnika skladišča posebna komisija, sestavljena po 2. odstavku člena 6. tega pravilnika.

5. Ko se delo dovrši, sestavi kontrolni organ pri skladišču zapisnik v 4 izvodih, ki jih podpiše lastnik skladišča. Dva zapisnika se pošljeta upravi državnih monopolov, prodajnemu oddelku in oddelku za računovodstvo, tretjega si pridrži kontrolni organ, četrti pa se izroči lastniku skladišča.

Člen 21.

Dohodke od monopolne takse na iz zasebnih skladišč izdano količino petroleja morajo kontrolni organi

takoj poslati na čekovne račune uprave državnih monopolov pri poštni hranilnici.

Ker se obremenjujejo omenjena skladišča po knjigah uprave državnih monopolov s celokupnimi vskladiščenimi količinami petroleja in z zneskom monopolske takse na te količine, mora kontrolni organ na hrbtu vplačilnega lista označiti v rubriki za pismena priobčila količino izdanega petroleja, za katerega se vplačuje monopolska taksa, kakor tudi tvrdko, ki je lastnica skladišča.

Člen 22.

Kontrolni organ pri skladišču mora voditi skladiščno knjigo petroleja za vsako skladišče posebej.

V tej knjigi se vpisuje na podstavi komisijskega zapisnika o sprejemu na strani »uvoza« in v ustrežajočih razpredelkih količina uvoženega petroleja in ustrežajoči znesek monopolske takse.

Na strani »uvoza« se vpisuje količina izdanega petroleja in znesek vplačane takse, in sicer ob vsakem izdajanju posebej.

Enako knjigo vodijo tudi lastniki skladišča.

Člen 23.

Skladiščna knjiga se zaključuje ob koncu meseca in izvlečki iz te knjige se pošiljajo v dveh izvodih upravi državnih monopolov, in sicer eden prodajnemu oddelku, drugi pa oddelku za računovodstvo.

Mesečnemu izvlečku, ki se pošilja oddelku za računovodstvo, je treba priložiti tudi prepis komisijskega zapisnika o sprejemu blaga.

Na tem izvlečku je treba pod sklepom označiti, komu in kdaj je bil poravnán dohodek iz monopolske takse, in sicer za vsako vplačilo posebej.

Seštevek tako izkazanih vplačanih vsot se mora ujemati z zneskom monopolske takse na izdano količino petroleja. Kontrolni organi morajo vso v teku meseca vplačano monopolsko takso takoj položiti pri krajevni pošti na čekovni račun uprave državnih monopolov pri poštni hranilnici.

Člen 24.

Ako lastniki skladišča ne vodijo redno skladiščne knjige, ali se vobče ne ravnaajo po predpisih tega pravilnika, sme oblastvo, ki je dovolilo skladišče, uporabiti določbo drugega odstavka člena 7. tega pravilnika. V tem primeru mora lastnik petroleja takoj vplačati celokupni znesek monopolske takse na vso količino petroleja, ki se najde v rezervoarjih. Lastnik skladišča se sme pritožiti zoper to odločbo na ministra za finance.

Člen 25.

Skladiščem se dovoli manipulativen primanjklaj, ki sme znašati največ 1%.

V mesecu avgustu vsakega leta mora komisija iz čl. 6., odst. 2., na račun lastnikov pregledati skladišče in izmeriti petrolej v rezervoarjih. Če ob tej priliki ugotovi, da ne presega primanjkljaj petroleja v rezervoarjih 1%, se odpiše ta primanjkljaj po skladiščni knjigi. Če pa presega primanjkljaj 1%, se izterja za presežek monopolska taksa, skupna količina petroleja, katerega primanjkljaj se je ugotovil, pa se odpiše v skladiščni knjigi skladišča.

O pravkar navedenem sestavi komisija zapisnik v štirih izvodih, izmed katerih pošlje dva upravi monopo-

lov-prodajnemu oddelku in oddelku za računovodstvo, po enega pa izroči lastniku skladišča in državnemu kontrolnemu organu pri istem skladišču.

Člen 26.

Kdor izvaža brez posebnega dovoljenja uprave državnih monopolov, in ne da bi bil poravnán monopolsko takso, petrolej iz zasebnih monopolskih skladišč za porabo v državi, se kaznuje kot tihotapec po čl. 4. in 1. odstavku čl. 19. zakona o ustanavljanju novih državnih monopolov in po čl. 20., c) istega zakona.

III. Začasna zasebna carinska skladišča za petrolej.

Člen 27.

V začasna zasebna carinska skladišča (rezervoarje) se vloga petrolej tujega izvora, za katerega nista plačani carina in monopolska taksa.

Vskladiščenje takega petroleja v rezervoarje se vrši po skladiščnih deklaracijah, izvažanje pa po uvoznih ali prevoznih deklaracijah na način, ki je predpisan s carinskim postopkom in naredbami, izdanimi za opravljanje uvoznih in prevoznih ekspedicij.

Člen 28.

Izmerjanje petroleja v tanku, jemanje vzorcev radi kemičnih preizkušenj, uvažanje petroleja v začasna zasebna carinska skladišča (rezervoarje) in njega izvažanje iz skladišča se vrši v prisotnosti carinskih oblastev in enega državnega tehnologa.

Carinarnica, pri kateri obstoji skladišče, obvešča upravo državnih monopolov (prodajni oddelek) o vsakem primeru uvoza petroleja v skladišče (rezervoar), in sicer takoj po vplačilu skladiščne deklaracije.

Količine petroleja, ki se vložijo v začasna zasebna skladišča (rezervoarje), se morajo dvigniti najkasneje v roku enega leta od dne, ko je bila vplačana skladiščna deklaracija.

Člen 29.

Carina in monopolska taksa za vskladiščeni petrolej se ne polagata v gotovem denarju, temveč se zahteva za zavarovanje teh terjatev od deklaranta jamstvo. To jamstvo služi carinskim oblastvom tako za zavarovanje državnih davščin kakor tudi za zavarovanje morebitnih primanjkljajev petroleja, ki bi se pojavili v rezervoarju, ter za zavarovanje kazni po carinskem zakonu, če bi se tekom črpanja petroleja iz rezervoarja zagrešil kakšen carinski prestopok.

Kot jamstvo za carino in za monopolsko takso smejo dati deklaranti po svoji uvidevnosti eno izmed nižje označenih zavarovanj:

- a) zanesljivo osebno jamstvo; ali
 - b) državne papirje in druge vrednostne papirje, za katere jamči država; ali
 - c) vknjižbo na prvem mestu na imetek; ali
 - č) garancijsko pismo; ali
 - d) vložno knjižico, vinkulirano na ime carinarnice.
- Zgoraj naštete vrste zavarovanja prestanejo, ko dvigne deponent iz skladišča celokupno količino petroleja.

Če izbere deponent osebno jamstvo za garancijo državnih davščin, je potrebno, da poleg jamstva poda: potrdilo pristojnega občinskega oblastva, da ima porok nepremično imetje, z označbo njegove vrednosti in po-

trdilo pristojnega sodišča prve stopnje, da je imetje poroka neobremenjeno z vknjižbami. Osebna jamstva morajo biti potrjena pri pristojnem oblastvu in se morajo glasiti: »Carinarnici v se zavežujem v zmislu § 828. drž. zakona 1), da na prvi poziv carinarnice v, deponiram pri njej znesek Din, ki ga dolguje g. (rodbinsko in rojstno ime deklaranta) carinarnici na drž. davščinah za petrolej, uvoženo v njegovo tranzitno carisko skladišče po deklaraciji S. M. št. z dne 193 Ta moja obveznost nastopi takoj, čim ne bi g. plačal carinarnici zneska v trenutku, kadar bi moral po določbah carinskega zakona položiti ta znesek. (Podpis).«

Ako bi carinarnica dvomila o plačilni sposobnosti osebe, ki je dala jamstvo, tedaj tako jamstvo zavrne.

Ako pa izbere deponent kot garancijo za carinsko zahtevko državne papirje, se zaračunajo:

Po borzni vrednosti, če je borzna vrednost večja od nominalne vrednosti državnih papirjev ali vrednostnih papirjev, ki se deponirajo kot jamstvo;

po nominalni vrednosti državnih ali vrednostnih papirjev.

Člen 30.

Po dovršeni uvozni ali prevozni ekspediciji prijavljena količina petroleja se mora spraviti (iztočiti) iz skladišča (rezervoarja) najpozneje v 24 urah po vplačilu carinskih davščin ter izpeljati po carinskih predpisih iz države najpozneje v 5 dneh, ko je petrolej namenjen za izvoz (prevoz) iz države.

Člen 31.

Otvarjanje in zatvarjanje skladišča (rezervoarja), vskladiščenje petroleja v rezervoarje in izskladiščenje istega iz rezervoarja ter postavljanje carinskih plomb (pečatov) na odprtine rezervoarja se sme vršiti samo in edino z znanjem carinarnice, ki je pristojna za kontroliranje rezervoarja (skladišča).

Za vsako novo postavljanje carinskih plomb (pečatov) mora plačati lastnik v zakonu o obči carinski tariti predpisano takso.

Člen 32.

Začeto črpanje radi pretakanja petroleja v rezervoar (skladišče) in iz rezervoarja se ne sme prekinjati brez opravičenih razlogov.

Lastnik skladišča mora dati carinskim uslužbencem nagrado po carinskih predpisih, če je trajalo delo preko uradnih delovnih ur.

Člen 33.

Določbe čl. 22., 23. in 24. veljajo tudi za začasna zasebna carinska skladišča.

IV. Sklepne odredbe.

Člen 34.

Monopolska in carinska oblastva smejo ob vsakem času vršiti nadzorstvo in kontrolo nad začasnimi zasebnimi petrolejskimi skladišči.

Če se zbog postopka lastnika skladišča, ki ni v duhu tega pravilnika, odpošljejo posebni nadzorstveni organi zaradi poizvedb, trpi s tem združene stroške lastnik skladišča.

Člen 35.

Najpozneje v roku enega meseca po razglasitvi tega pravilnika v »Službenih novinah« se mu morajo prilagoditi vsa dosedaj dovoljena zasebna petrolejska skladišča, ki jih je dovolil oddelek za carine.

Člen 36.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko ga odobri minister za finance, obvezno moč pa dobi deset dni potem, ko se objavi v »Službenih novinah«.

Odobravam ta pravilnik M. št. 22.369/30.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

275.

Razglas.

Državni strokovni izpiti v resoru ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.*

Na podstavi člena 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in člena 6. pravilnika za opravljanje državnega strokovnega izpita uradnikov resora ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, O. št. 15.684 z dne 7. septembra 1930. je odredil minister za socialno politiko in narodno zdravje z odločbo z dne 28. oktobra 1930., O. št. 19.501, v komisijo za opravljanje državnega strokovnega izpita za prehod in priprave v pomožno skupino fitopatologov v Beogradu naslednje osebe, in sicer:

Za predsednika izpraševalne komisije:

Dr. Katičića Vladimirja, načelnika sanitetnega oddelka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Za člane:

Dr. Gregovića Dušana, v. d. šefa lekarničarsko-kemijskega odseka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje;

Dr. Stankovića Radenka, profesorja medicinske fakultete v Beogradu;

Miholića Stanka, kemika centralnega higienskega zavoda v Beogradu;

Dr. Kuna Iva, svetnika ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Za zapisnikarja izpraševalne komisije:

Nedeljkovića Ljubomira, administrativnega uradnika ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Mandat te komisije traja dve leti, računaje od dne 1. septembra 1930.

Na podstavi člena 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in člena 6. pravilnika za opravljanje državnih strokovnih izpitov za uradnike ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 15. novembra 1930., št. 263/XC/553.

je, O. štev. 15.684 z dne 7. septembra 1930. je odredil minister za socialno politiko in narodno zdravje z odločbo z dne 28. oktobra 1930., O. štev. 19.506, v komisijo za opravljanje državnega strokovnega izpita za prehod iz pripravne v pomožno skupino konceptnih in manipulativnih uradnikov v Beogradu naslednje osebe, in sicer:

Za predsednika izpraševalne komisije:

Hofmanovića Ljubomira, načelnika občega oddelka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Za člane:

Jeremića Dušana, načelnika oddelka za socialno skrb ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje; in Petrovića Bogoljuba, svetnika ministrstva.

Za zapisnikarja izpraševalne komisije:

Djordjević A. Milico, višjega pristava ministrstva. Mandat te komisije traja dve leti, računaje od dne 1. septembra 1930.

Na podstavi člena 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in člena 6. pravilnika za opravljanje državnega strokovnega izpita uradnikov resora ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, O. štev. 15.684 z dne 7. septembra 1930. je odredil minister za socialno politiko in narodno zdravje z odločbo z dne 28. oktobra 1930., O. štev. 19.502, v komisijo za opravljanje državnega strokovnega izpita za prehod iz pripravne v pomožno skupino kemikov in lekarničarjev za člane komisije, ki bo zasedala v Beogradu, naslednje osebe, in sicer:

Za predsednika izpraševalne komisije:

Dr. Katičića Vladimirja, načelnika sanitetnega oddelka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Za člane:

Dr. Gregovića Dušana, v. d. šefa lekarničarsko-kemijskega odseka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje;

Dr. Kuna Iva, svetnika ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje.

Za zapisnikarja izpraševalne komisije:

Nedeljkovića Ljubomira, administrativnega uradnika ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje. Mandat te komisije traja dve leti, računaje od dne 1. septembra 1930.

Na podstavi člena 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in člena 6. pravilnika za opravljanje državnega strokovnega izpita uradnikov resora ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, O. štev. 15.684 z dne 7. septembra 1930. je odredil minister za socialno politiko in narodno zdravje z odločbo z dne 28. oktobra 1930., O. štev. 19.505, v komisijo za opravljanje državnega strokovnega izpita za prehod iz pripravne v pomožno skupino fitopatologov v Zagrebu naslednje osebe, in sicer:

Za predsednika izpraševalne komisije:

Dr. Hribarja Josipa, načelnika oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri kr. banski upravi Savske banovine v Zagrebu.

Za člane:

Dr. Vouka Vale, profesorja filozofske fakultete v Zagrebu;

Dr. Horvata Iva, docenta iste fakultete.

Za zapisnikarja izpraševalne komisije:

Pusta Stjepana, uradnika oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri kr. banski upravi Savske banovine v Zagrebu.

Mandat te komisije traja dve leti, računaje od dne 1. septembra 1930.

Na podstavi člena 54. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in člena 6. pravilnika za opravljanje državnega strokovnega izpita uradnikov resora ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, O. štev. 15.684 z dne 7. septembra 1930. je odredil minister za socialno politiko in narodno zdravje z odločbo z dne 28. oktobra 1930., O. štev. 19.504, v komisijo za opravljanje državnega strokovnega izpita za prehod iz pripravne v pomožno skupino kemikov v Zagrebu naslednje osebe, in sicer:

Za predsednika izpraševalne komisije:

Dr. Hribarja Josipa, načelnika oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri kr. banski upravi Savske banovine v Zagrebu.

Za člane:

Dr. Bukanovića Frana, profesorja medicinske fakultete v Zagrebu;

Dr. Flumiani Žilberta, profesorja filozofske fakultete.

Za zapisnikarja izpraševalne komisije:

Pusta Stjepana, uradnika oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri kr. banski upravi Savske banovine v Zagrebu.

Mandat te komisije traja dve leti, računaje od dne 1. septembra 1930.

Banove uredbe.

276.

Uredba

o službenem razmerju zdravnikov združenih zdravstvenih občin v Dravski banovini.

§ 1.

Na osnovi § 11. »Zakona o zdravstvenih občinah« postavlja ban v breme banovinskega proračuna zdravniške združene zdravstvene občine z določenim službenim sežemom po zaslišanju banskega sanitetnega sveta.

§ 2.

Službena mesta teh zdravnikov se oddajajo redno z razpisom. Izjema je dopustna le takrat, kadar to zahtevajo važni javno-zdravstveni interesi.

§ 3.

Prosilec mora svoji prošnji priložiti vse one fistine, ki se zahtevajo za vstop v državno službo. Razen tega mora priložiti prošnji še dokaz, da je vpisan v imenik pristojne zdravniške zbornice in da je dovršil predpisani staž.

§ 4.

Služba zdravnika združenih zdravstvenih občin je prva tri leta začasna.

§ 5.

Po dovršenem tretjem letu postane zdravnik združene zdravstvene občine stalen, ako ga je pristojna ocenjevalna komisija ocenila sposobnim za stalnost in je do tedaj z uspehom položil strokovni izpit, ki je predpisan za državne zdravnike za prestop iz pripravljalne v pomožno skupino.

Glede ocene za stalnost in glede strokovnega izpita veljajo za zdravnike združenih zdravstvenih občin vsi predpisi, ki so veljavni za državne zdravnike.

§ 6.

Zdravniki združenih zdravstvenih občin so banovinski nameščenci ter so njih prejemki, brez doklad na službo, v okviru § 7. enaki onim banovinskih nameščencev z visokošolsko izobrazbo.

Tam, kjer opravljajo zdravniki združenih zdravstvenih občin tudi posle sreskih sanitetnih referentov, jim pripada tudi doklada na službo.

Ako se navedena položajna skupina in plača v banovinski službi izpremeni, se gornja razvrstitev tem izpremembam zmiselno prilagodi.

§ 7.

Zdravniki združenih zdravstvenih občin so razvrščeni po posameznih položajnih skupinah na sledeči način:

v VI. skupini	10%	vseh	zasedenih	mest,
v VII. "	35%	"	"	"
v VIII. "	35%	"	"	"
v IX. "	20%	"	"	"

V primeru kake izpremembe navedenih razredov in plač v banovinski službi se gornja razpredelite zmiselno preuredi.

§ 8.

Ban more zdravnike združenih zdravstvenih občin po potrebah službe premestiti tudi v drugo zdravstveno občino. Ti zdravniki pa morejo tudi sami prositi za kako drugo nezasedeno mesto zdravnika združene zdravstvene občine.

§ 9.

Ako prestopijo zdravniki samostalnih zdravstvenih občin po svoji lastni prošnji v banovinsko službo, se jim prejšnja službena doba priznava za napredovanje in pokojnino.

§ 10.

Napredovanje zdravnikov združenih zdravstvenih občin v višjo skupino se vrši samo na izpraznjena mesta po ključu, navedenem v § 7. z upoštevanjem službenih let in ocene.

§ 11.

Razen službenih dolžnosti, ki so navedene v zakonu o zdravstvenih občinah in v pravilniku za zdravnike združenih zdravstvenih občin, morajo vršiti ti zdravniki tudi mrliške ogledne po predpisih mrliško-oglednega reda.

§ 12.

Zdravnik združene zdravstvene občine, ki ima svoj sedež na mestu sreskega načelstva, je dolžan po potrebi prevzeti tudi posle sreskega sanitetnega referenta. Za njegova službena potovanja v tej službeni lastnosti veljajo predpisi o povračanju potnih stroškov državnim nameščencem.

§ 13.

Ako je zdravnik združene zdravstvene občine zaradi bolezni ali iz drugih razlogov odsoten, ga nadomestuje zdravnik najbližje združene zdravstvene občine, ter pripada temu za čas nadomestovanja sorazmerni del povprečnine nadomeščanega zdravnika.

Če bi to iz važnih službenih razlogov ne bilo mogoče, poveri ban te posle začasno kakemu drugemu zdravniku s posebno pogodbo.

Isto velja, če je njegovo mesto izpraznjeno.

Način nadomestovanja določa ban na predlog sreskega načelstva.

§ 14.

Glede nastopa službe, obnašanja v službi in zunaj službe, rednih odmorov, odsotnosti po privatnih poslih ter dopustov za okrevanje veljajo predpisi državnih nameščencev.

§ 15.

Privatna praksa je zdravnikom združenih zdravstvenih občin dovoljena, morajo pa upoštevati določbe § 14., točka 2. »Zakona o zdravstvenih občinah«. Za vršenje vsake druge postranske službe morajo imeti pristanek zdravniške zbornice in dovoljenje kraljevske banske uprave.

§ 16.

Starešinska poročila za oceno teh zdravnikov sestavlja pristojno sresko načelstvo.

§ 17.

V vsem drugem veljajo za zdravnike združenih zdravstvenih občin določila »Pravilnika« o službenih razmerjih, ustanavljanju mest in prejemkih banovinskih uslužbencev Dravske banovine z dne 25. aprila 1930., I. No 3124/2, Ur. l. št. 285/58 iz leta 1930.

Prehodna določila.

§ 18.

Za popolnitev zdravniških mest v združenih zdravstvenih občinah razpiše ban ta mesta in jih odda do 1. aprila 1931.

Okrožni odnosno občinski zdravniki, ki še aktivno služijo ob času, ko stopi ta uredba v veljavo ter prosijo za sprejem v banovinsko službo, se prevedejo kot zdravniki združenih zdravstvenih občin po tej uredbi. Njih službeni sedeži ostanejo neizpremenjeni, ako to dopušča

»Uredba o ustanovitvi zdravstvenih občin na področju Dravske banovine« — Službeni list št. 192/31 iz l. 1930.

§ 19.

V drugem odstavku § 18. omenjeni prosilci morajo prošnjam za razpisana mesta priložiti vse dokumente, ki se zahtevajo za sestavo uslužbenskih listov državnih uradnikov.

§ 20.

V drugem odstavku § 18. omenjeni zdravniki, ki ob razglasitvi te uredbe še nimajo 5 let službe ter se prevedejo za zdravnike združenih zdravstvenih občin, morajo v 2 letih opraviti v § 5. predpisani strokovni izpit, ker jim sicer prestane služba.

§ 21.

Ta uredba stopi v veljavo in je obvezna z dnem, ko se razglasi v »Službenem listu« kraljevske banske uprave Dravske banovine.

Ljubljana, dne 12. decembra 1930. VI. No. 24261/30.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine.

Ban:

Dr. Marušič s. r.

277.

Razglas.

Na osnovi § 75. občinskega reda za mesto Maribor razglasjam nastopni pravilnik mestne občine mariborske, sprejet na seji občinskega sveta z dne 3. oktobra 1930. in odobren z odlokom ministrstva financ z dne 17. novembra 1930., br. 55.799:

PRAVILNIK

o pobiranju občinske davščine na blagovni promet v mestni občini Maribor.

§ 1.

Občinska davščina na blagovni promet se pobira od vsega blaga, katero dospe na katerikoli način na ozemlje mestne občine mariborske, po postavkah, predvidenih v tarifi, odobreni po tem pravilniku.

§ 2.

Nobeden tej davščini podvrženi predmet, donesen na katerikoli način v katerikoli namen, ne sme priti na mestnem ozemlju v promet, preden ni izvršena prijava, odnosno plačana odpadajoča davščina.

§ 3.

Davščine so oproščeni:

1. blago državnega erarja,
2. blago mestne občine mariborske,
3. monopolsko blago,
4. blago za potrebe vojaštva na podlagi čl. 25. zakona o vojaških dobavah,
5. rabljeno pohištvo in hišne potrebščine pri selitvi,

6. vzorec blaga, kateri se ne morejo za ničesar drugega uporabiti,

7. živila, ki se prinašajo v mesto v svrhu neposredne prodaje na dnevni trg, tedenski in letni sejem,

8. pošiljke vina, vinskega mošta, piva, navadnega in poslajenega, žganja in likerjev,

9. špirit, namenjen izdelavi alkoholnih pijač,

10. transitno blago. Za transitno blago se smatra le tako blago, ki se v teku treh dni v neizpremenjeni obliki izvozi iz mestnega ozemlja,

11. reekspedicije. Kot reekspedicije se smatrajo železniške pošiljke, ki so iz tarifaričnih (ne trgovskih) ozirov naslovljene na mariborske prejemnike kot posrednike za nadaljnjo odpremo. Reekspedirati se morajo z novimi tovornimi listi v teku 3 dni v neizpremenjeni obliki, vsebini in teži, ne da bi bile zapustile kolodvorsko ali carinsko območje.

12. Poštne pošiljke, v katerih urad za žigovanje dragocenih kovin v Celju vrača puncirane predmete.

§ 4.

Davščina se odmerja po bruto teži. Pobira se pa na podlagi železniških tovornih listov, poštne spremnice, ali na podlagi ustne prijave, podkrepljene z dobavnicami ali drugimi prevoznimi dokumenti.

Za plačilo jamči lastnik in voznik z blagom in event. priprego.

§ 5.

Stranke, ki imajo obsežnejši blagovni promet (tovornice, veletrgovine itd.), se lahko glede plačila davščine pogode z mestno občino za mesečni ali letni odkupni pavšal. Tak dogovor mora odobriti mestno načelstvo.

§ 6.

Že plačana davščina se povrne samo, če je dokazano, da se je pomotoma previsoko odmerila; v tem primeru se seveda povrne le presežek.

Po preteku 6 mesecev od dneva plačila se povračilo ne more izvršiti pod nobenim pogojem.

§ 7.

Kdor se na katerikoli način odtegne plačilu davščine, temu sme mestno načelstvo, ne da bi uvedlo zoper njega kazensko postopanje, predpisati 20-kratni iznos prikrajšane davščine.

§ 8.

Celokupno poslovanje pri pobiranju davščine vrši mestno načelstvo po teh predpisih; za pobiranje davščine na kolodvorih se lahko pooblasti železniško osebje, za poštne pošiljke pa poštna uprava. Od pobrane vsote pripada kolodvorskemu odnosno poštному osebju odstotek, ki ga določi mestni občinski svet.

§ 9.

Zaostanki iz naslova te davščine se izterjavajo s politično eksekucijo.

§ 10.

V zadevah te davščine odloča v prvi stopnji mestno načelstvo.

Zoper odloke mestnega načelstva je dopusten priziv na kraljevsko bansko upravo Dravske banovine v Ljubljani. Priziv je vložiti pri mestnem načelstvu tekom 14 dni, računši od dneva, ki sledi dnevu dostavitve.

Priziv nima odločilne moči.

Tarifa.

1. Za 100 kg Din 8—: Tekstilno volneno in suknjeno blago ter volnena roba, volneni in suknjeni izdelki, volnene tkanine in pletenine vseh vrst itd. Svila in sorodno blago. Godbeni in glasbeni instrumenti kakor klavirji, pianini, harmoniji, gramofoni, orkestroni, violine itd. ter njih sestavni deli. Ure vseh vrst. Potrebščine zlatarske in urarske stroke. Vse vrste orožja in razstreljiva. Avtomobili in motorna kolesa ter njih sestavni deli, vsi predmeti precizne mehanike, šivalni in pletilni stroji, pisalni in računski stroji, otroški vozički, železne blagajne. Fotografski aparati. Brušeno in luksuzno steklo. Krzno in izdelki iz krzna. Novo pohištvo. Porcelanasti predmeti in izdelki. Kavčuk v kateremkoli stanju in njega izdelki. Klobučevinasti izdelki. Galanterijski izdelki in predmeti vseh vrst. Lekarniške in drogerijske potrebščine kakor kemikalije vseh vrst, kozmetična sredstva, dišave, toaletna in medicinska mila itd. Čaj, južno sadje, čajno in slično pecivo.

2. Za 100 kg Din 6—: Aluminijasta in nikljasta pločevina in vsi izdelki iz aluminija in nikla.

3. Za 100 kg Din 5—: Medena, bakrena in cinkasta pločevina in vsi izdelki iz medenine in bakra. Papir vseh vrst (razen časopisnega) in njega izdelki.

4. Za 100 kg Din 4—: Usnje in izdelki iz usnja. Elektro-materijal in sorodno blago, elektromotorji in akumulatorji in njih sestavni deli. Vse vrste stroji od teže 1000 kg in setavni deli strojev. Razni aparati in njih sestavni deli. Bicikli in sestavni deli. Lesni izdelki kakor parketi, mizarski izdelki za stavbe, novi sodi in doge, kolarski izdelki itd. Steklo in izdelki, kolikor ne spada pod tarifno postavko 1. Lončarski izdelki in predmeti. Vrvarski izdelki. Klobučevina. Pisarniške potrebščine vseh vrst. Špirit. Špecerija kakor melasa, sirup, kandis, vsi izdelki iz sladkorja kakor bomboni, sladkorčki itd. ter vse slaščice, čokolada, kakao, kava in kavni surogati vseh vrst, riževa moka, škrob vseh vrst, ostala špecerijska in kolonijalna roba itd. Jedilno olje. Laki in firneži. Ščetrarsko blago. Pletarski izdelki. Tekstilno bombažno blago in bombažni izdelki.

5. Za 100 kg Din 3—: Vse vrste meso, vse vrste živali. Vseh vrst sadje (izvzemši južno sadje). Kruh in slično pecivo ter vse testenine. Stročje vseh vrst, zelenjava in sočivje vseh vrst, semena in oljnata semena vseh vrst. Surovo in kuhano maslo. Sir in slanina vsake vrste. Ribe in lupinarji vsake vrste. Jajca in vsa druga živila od živali in rastlin. Kvas, med, jedilna mast. Mast za mazanje in vse vrste olja za tehnične svrhe. Karbid, bencol, nafta, surovo olje, vosek in voščeni izdelki. Navadno milo. Katran in smole vseh vrst. Lubje in čreslo. Barve in barvila vseh vrst. Umetna gnojila. Vodovodni materijal. Rezan les (deske). Stroji, težki od 1000 do 10.000 kg.

6. Za 100 kg Din 2—: Surova ovčja volna in odpadki volne vseh vrst. Konoplja, lan, predivo, juta, preja, vse druge predilne rastline. Tesan les in leseni pragi. Poljedelsko orodje. Mavec in trsje. Vse v kovinarsko in železninarsko stroko spadajoče blago, v kolikor ni že navedeno v drugih tarifnih postavkah. Stroji s težo nad 10.000 kg.

7. Za 100 kg Din 0·50: Premog in drva. Cement, apno, gramoz, pesek, opeka, lomljeno kamenje. Okrogel les. Vse vrste paličnega železa, traverze. Črna in pocinkana pločevina, črna in pocinkana žica, vse vrste žičniki in strešna lepenka. Sladkor, surov in rafiniran, ter sladkorna moka. Loj. Kokosovo olje. Surovi bombaž.

8. Za 100 kg Din 0·25: Vsake vrste žito, namenjeno predelavi (mletju).

9. Za 100 kg Din 1—: Vsi predmeti, ki niso vsebovani v zgornjih tarifnih postavkah.

Za nobeno pošiljko ne more znašati davščina manj nego Din 1—.

Teža se zaokroži tako, da se vsakih začetih 10 kg vzame za polnih 10 kg. Teža izpod 50 kg se vzame za polnih 50 kg.

Poštna pošiljke.

Za poštna pošiljka velja v svrhu poenostavljenja poslovanja naslednja tarifa:

pošiljke brez označbe vrednosti: do 5 kg Din 1—, od 5 kg do 10 kg Din 1·50, nad 10 kg Din 2—;

pošiljke z označbo vrednosti: 0·50% označene vrednosti.

Pravilnik s tarifo stopi v veljavo s 1. januarjem 1931. V Ljubljani, dne 15. decembra 1930.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine.

Ban: dr. Marušič s. r.